

Sygn. akt III AUa 313/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	Barbara Białecka Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 grudnia 2020 r. w S.

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o przyznanie emerytury pomostowej

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 18 czerwca 2020 r., sygn. akt VI U 181/20

oddala apelację.

Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk	Jolanta Hawryszko	Barbara Białecka
----------------------------------	-------------------	------------------

Sygn. akt III AUa 313/20

UZASADNIENIE

Organ rentowy decyzją z 31 stycznia 2020 odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej określonej w ustawie z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 1924 tekst jednolity z 2018 r.).

Ubezpieczony M. S. wniósł o zmianę decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Twierdził, że w szczególnych warunkach pracował w firmie (...) (następca prawny to (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.) w okresie od 16 maja 1977 do 25 kwietnia 1981 oraz od 25 maja 1983 do 31 lipca 1994. Nadto, do tego okresu powinien zostać zaliczony okres zasadniczej służby wojskowej.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 18 czerwca 2020 r. oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony M. S., urodzony (...) wystąpił 10.01.2020 o ustalenie prawa do emerytury pomostowej. Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczony nie pracował w szczególnych warunkach, o których mowa w art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Pracował natomiast w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 53 tekst jednolity z 2020 r.) przez 14 lat 10 miesięcy 29 dni w okresie przed dniem 1.01.2009 r. Doliczając do tego okres służby wojskowej od 26 kwietnia 1981 do 9 maja 1983, przekroczył okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania i wywiódł, że zgodnie z art. 3 ustawy:

1. Prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

2. Czynniki ryzyka, o których mowa w ust. 1, są związane z następującymi rodzajami prac:

1) w szczególnych warunkach determinowanych siłami natury:

a) prace pod ziemią,

b) prace na wodzie,

c) prace pod wodą,

d) prace w powietrzu;

2) w szczególnych warunkach determinowanych procesami technologicznymi:

a) prace w warunkach gorącego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach, w których wartość wskaźnika obciążenia termicznego (...) wynosi 28°C i powyżej, przy wartości tempa metabolizmu pracownika powyżej $130 \text{ W/m}^{(2)}$,

b) prace w warunkach zimnego mikroklimatu - prace wykonywane w pomieszczeniach o temperaturze powietrza poniżej 0°C ,

c) bardzo ciężkie prace fizyczne - prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 8400 kJ, a u kobiet - powyżej 4600 kJ,

d) prace w warunkach podwyższonego ciśnienia atmosferycznego,

e) ciężkie prace fizyczne związane z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmienniej pozycji ciała; przy czym ciężkie prace fizyczne to prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 6300 kJ, a u kobiet - powyżej 4200 kJ, a prace w wymuszonej pozycji ciała to prace wymagające znacznego pochylenia i (lub) skręcenia pleców przy jednoczesnym wywieraniu siły powyżej 10 kG dla mężczyzn i 5 kG dla kobiet (wg metody (...) pozycja kategorii 4) przez co najmniej 50% zmiany roboczej.

4. Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1.

7. Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art. 4 ustawy:

Prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Sąd Okręgowy ocenił, że ubezpieczony nie spełniał warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, gdyż nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach po dniu 31.12.2008 r. Sąd wskazał, że wynika to z twierdzeń ubezpieczonego, który poprzestał na argumentacji, że spełniał przesłanki określone w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Zaś art. 49 ustawy stanowi, że:

Prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Sąd Okręgowy przyjął, że ubezpieczony nie spełniał warunku określonego w art. 49 pkt. 3 ustawy, bo w dniu wejścia w życie ustawy nie miał okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych w wymiarze 15 lat. Przepisy art. 3 ust. 1 i 3 ustawy zawęziły krąg podmiotowy osób wykonujących prace w szczególnych warunkach (ust. 1) i szczególnym charakterze (ust. 3) w porównaniu z zakresem wynikającym z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wcześniej zgodnie z art. 32 ustawy emerytalnej:

1. Ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.
2. Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu

uciażliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Sąd Okręgowy przypomniał, że przepisami dotychczasowymi, o których mowa w art. 32 ustawy emerytalnej są przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43). Według tych przepisów, za prace w szczególnych warunkach uznawano: prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano montażowe i budowlano – remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie (wykaz A dział XIV poz. 25 rozporządzenia z 1983 r.). Jak wynika ze świadectwa pracy wydanego 28 lutego 2015 r. w latach 1977/1994 ubezpieczony pracował jako ślusarz. Według załączników do ustawy o emeryturach pomostowych za pracę w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze nie uznaje się pracy ślusarza. Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnik ubezpieczonego w ogóle nie wspominał o załącznikach do ustawy o emeryturach pomostowych, pozostając w błędnym przekonaniu, że wystarczy wykazanie ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach (łącznie z okresem służby wojskowej) w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach, aby uzyskać emeryturę pomostową.

Sąd Okręgowy rozważył, że udowodnienie ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nie było wystarczające do uzyskania prawa do emerytury pomostowej; art. 49 ustawy jest w tej kwestii jednoznaczny, gdyż wskazuje na okres pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze o jakiej mowa w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Sąd Okręgowy odwołał się do wyroku Sądu Najwyższego z 4.12.2013 r., II UK 159/13, w którym stwierdzono, że możliwość uzyskania emerytury pomostowej, przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt. 6 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, przewiduje natomiast art. 49 ustawy, według którego prawo to przysługuje osobie, która: 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt. 1-5 i 7 i art. 5-12; 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt. 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Oznacza to, że art. 49 w miejsce warunku z art. 4 pkt. 6 wprowadza wymaganie, aby zainteresowany spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z 4.09.2012 r., I UK 164/12: określenie "okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3", zawarte w art. 49 pkt. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), oznacza okres pracy wskazany w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, bez wliczania do niego okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Sąd Okręgowy odniósł się też do argumentacji ubezpieczonego, który prawo do emerytury pomostowej wiązał z treścią przepisu art. 3 ust 7 ustawy. Przepis ten stanowi:

za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Okręgowy ocenił, że ww. przepis rozszerza katalogu podmiotów uprawnionych do emerytury pomostowej, o których mowa w art. 49 ustawy. Przepis ten nie odnosi się w ogóle do art. 3 ust. 7 ustawy. Co więcej art. 49 ust. 3 wyraźnie wskazuje na prace opisane, tylko i wyłącznie w ustawie o emeryturach pomostowych.

Apelację od wyroku złożył ubezpieczony i zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie prawa materialnego: a. art. 4 w zw. z art. 49 w zw. z art. 3 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych i w zw. z art. 32 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez nieprawidłową interpretację i przyjęcie, iż wyłącznie wykonywanie prac wymienionych w załączniku nr 1 kwalifikuje się do przyznania emerytury pomostowej, co oznacza uznanie przez za zbędne odesłania do art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; b. art. 4

w zw. z art. 49 w zw. z art. 3 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych i w zw. z art. 32 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w zw. z w zw. z poz. 25 działu XIV wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) przez ich niezastosowanie i nieprzyznanie emerytury pomostowej ubezpieczonemu; nadto prawa procesowego, mającego istotny wpływ na wynik sprawy, w szczególności art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. przez jego niezastosowanie oraz sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią materiału dowodowego w szczególności przez przyjęcie, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach przez okres uprawniający go do uzyskania emerytury pomostowej w rozumieniu tej ustawy, mimo że praca w warunkach szczególnych jest udokumentowana odpowiednią dokumentacją. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyznanie ubezpieczonemu emerytury pomostowej.

Sąd Apelacyjny rozważył sprawę i uznał, że apelacja jest niezasadna.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, analiza motywów rozstrzygnięcia Sądu I instancji, w nawiązaniu do treści zarzutów apelacji, prowadzi do wniosku, że zaskarżony wyrok jest oczywiście prawidłowy. Sąd Okręgowy, przy rozpoznaniu sprawy rozważył, bowiem przedstawione dowody oraz prawidłowo je ocenił, nie uchybiając przy tym zasadom sędziowskiej swobody przy ocenie dowodów, a następnie dokonał trafnych ustaleń, korelujących ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne prawidłowe ustalenia, a jednocześnie, w pełni akceptuje dokonaną ocenę prawną. Z resztą, to właśnie ocena prawna jest w sprawie kwestią budzącą wątpliwości skarżącego i leży u podstaw apelacji. Ubezpieczony stanowczo nie zgadza się z przyjętą interpretacją art. 47 w zw. z art. 3 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych w zw. z art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W przekonaniu ubezpieczonego, i wbrew utrwalonej linii orzecniczej, art. 3 ust. 7 całkowicie zrównuje prace opisane w art. 3 ust. 1 i 3 oraz załącznikach nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych z pracami w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, o których mowa w art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wobec powyższego, należy wyjaśnić, że ustawa z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, ograniczając prawo do uzyskania świadczenia do osób urodzonych po dniu 31 stycznia 1948 r., które prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze rozpoczęły przed dniem 1 stycznia 1999 r., ma charakter przejściowy i wyjątkowy. Nie gwarantuje świadczenia dostępnego powszechnie, ani też świadczenia z tytułu pracy w warunkach szczególnych na dotychczasowych zasadach. Celem tego aktu prawnego jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury, z racji pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, do sytuacji uzasadnionych rzeczywistą potrzebą przejścia na emeryturę, przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, właśnie z uwagi na realną i naukowo wymierną uciążliwość warunków lub charakteru pracy; stąd też załącznikiem do ustawy jest zamknięty katalog określonych prac. W rezultacie, przepisy ustawy o emeryturach pomostowych, określające warunki nabycia prawa do przewidzianego w niej świadczenia, w tym art. 4 i art. 49, służą realizacji wskazanego celu ustawy o emeryturach pomostowych. Zatem, katalog prac, które można zakwalifikować do wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w przypadku ustalania prawa do emerytury w warunkach przewidzianych w art. 49 ustawy, nie jest, i z definicji nie może być tożsamy z katalogiem wynikającym z rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Gdyby tak było, jak wywodzi ubezpieczony, to w istocie przepisy analizowanej ustawy, jak też w ogóle cały akt prawny, byłyby zbędne, ponieważ nie wnosiłyby żadnej zmiany, w porównaniu ze stanem dotychczasowym.

Trafnie więc argumentował Sąd Okręgowy, że dla nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 49, ubezpieczony musiał wykazać, że na dzień wejścia w życie ustawy, czyli na dzień 1 stycznia 2009 r. legitymował się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych, ale w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, zaś dla nabycia prawa do takiej emerytury na podstawie art. 4, ubezpieczony musiał wykazać, że po 1 stycznia 2009 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał prace w warunkach szczególnych, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 powołanej ustawy, a czego nie dokonał. Za pracę w warunkach szczególnych, w rozumieniu powyższej ustawy, warunkującą przyznanie prawa do emerytury pomostowej, można byłoby uznać ubezpieczonemu jedynie

prace wymienione w załączniku nr 2 do ustawy pomostowej. Tymczasem ze świadectwa pracy z 28.02.2015 wynika, że w latach 1977/1994 ubezpieczony pracował na stanowisku ślusarza, którego to stanowiska, nie uznaje się za pracę w warunkach szczególnych, według załącznika do analizowanej ustawy.

Nadto wymaga przypomnienia, że art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych określa wyjątek od zasady sformułowanej w art. 4 pkt 6 oraz art. 5-12 tej ustawy, zgodnie z którym prawo do emerytury pomostowej przysługuje wyłącznie osobom, które wykonywały pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, po wejściu w życie ustawy, tj. po dniu 31 grudnia 2008 r. W myśl tego przepisu, wyjątkowo z prawa do emerytury pomostowej mogą skorzystać również osoby niespełniające ww. warunku, ale tylko te, które w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęły wymagany przez przepisy art. 4 i art. 5-12 ustawy okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Na podstawie art. 49 ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje wyłącznie osobom, które przed dniem 1 stycznia 2009 r. osiągnęły wymagany okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Przy ustalaniu okresu uprawniającego do emerytury pomostowej, o którym mowa w art. 49 pkt 3 ustawy, nie uwzględnia się bowiem okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jest to wyraz realizacji ogólnej zasady, na której opiera się ustawa o emeryturach pomostowych, zgodnie z którą prawo do emerytury pomostowej przysługuje wyłącznie osobom, które w okresie swojej kariery zawodowej wykonywały pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, zdefiniowaną w art. 3 ust. 1 i 3 (M. Zieleniecki, Komentarz do art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, Lex).

Przedstawione stanowisko prawne znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie, co zostało szczegółowo wyjaśnione przez Sąd Okręgowy. Sąd Apelacyjny wskazuje w uzupełnieniu, że w wyroku z 25.10.2016 r., II UK 373/15 ; (...) Sąd Najwyższy stwierdził, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, oczywiście niedopuszczalna jest interpretacja apelującego, jakoby ust. 7 art. 3 ustawy pomostowej zrównywał prace opisane w art. 3 ust. 1 i 3 i konkretnie wymienione w załącznikach 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, z pracami w szczególnych warunkach wymienionymi w art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Przepis art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych zmienia, bowiem wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednak wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o przedmiotowe świadczenie, spełniał w dniu wejścia w życie ustawy warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, właśnie w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Warunek ten został jasno wyrażony, wprost wynika z brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i oczywiście realizuje cel ustawy. Sąd Apelacyjny stanowczo podkreśla, że art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych - wbrew odmiennym twierdzeniom skarżącego - nie odwołuje się do art. 3 ust. 7 ww. ustawy (patrz też ocena prawna w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20.01.2020 r., III AUa 1968/19, LEX nr 2847175). Należy podkreślić, że przepisy, ustalające warunki przyznania prawa do emerytury pomostowej, tj. art. 4 i art. 49 ustawy, uprawniające do emerytury we wcześniejszym wieku, należy interpretować ściśle, ponieważ wprowadzają przywilej, w odniesieniu do pewnej grupy ubezpieczonych.

Wobec niespornego faktu, że na dzień 1 stycznia 2009 r. ubezpieczony nie legitymował się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, ani też nie świadczył pracy takiej po 31.12.2008 r., Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego.

Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk	Jolanta Hawryszko	Barbara Białecka
----------------------------------	-------------------	------------------